

Nr 149.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen angående anslag till ersättning åt förlikningsmän för medling i arbetstvister; given Stockholms slott den 7 april 1916.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen

att på extra stat för år 1917 anvisa ett förslagsanslag av 25,000 kronor att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande och användas till ersättning åt förlikningsmän för medling i arbetstvister.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott; och Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Oscar von Sydow.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 7
april 1916.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern HAMMARSKJÖLD,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena WALLENBERG,
Statsråden HASSELROT,
VON SYDOW,
friherre BECK-FRIIS,
STENBERG,
LINNÉR,
MÖRCKE,
VENNERSTEN,
WESTMAN,
BROSTRÖM.

Departementschefen, statsrådet von Sydow anförde:

För varje år från och med år 1907 har av riksdagen på extra stat anvisats ett förslagsanslag att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande och användas till ersättning åt förlikningsmän för medling i arbetstvister. För åren 1907 och 1908 var detta anslag bestämt till 20,000 kronor årligen, men därefter har detsamma utgjort 25,000 kronor om året.

I skrivelse den 4 oktober 1915, angående anslag att äskas av 1916 års riksdag, anförde socialstyrelsen, att sistnämnda belopp syntes vara tillräckligt jämväl för år 1917, därest förlikningsmannainstitutionen bibehölles vid sin nuvarande organisation. Med avseende därå erinrade styrelsen emellertid, att Kungl. Maj:t den 18 juni 1915 upp-

dragit åt styrelsen att verkställa undersökning, huruvida och i vad mån åtgärder, särskilt på lagstiftningens väg, kunde åstadkommas för att mildra verkningarna av arbetstvister mellan arbetsgivare och arbetare, ävensom att skyndsamt inkomma med yttrande angående resultatet av den sålunda anbefallda undersökningen. Styrelsen hade i anledning därav omedelbart anordnat erforderliga utredningar, men vore det för det dåvarande icke möjligt förutse, till vilka åtgärder desamma kunde giva anledning. I avvaktan på frågans vidare utveckling syntes sålunda böra för ändamålet beräknas samma belopp som under senaste åren eller 25,000 kronor.

Vid avlåtande av statsverkspropositionen till nu pågående riksdag anförde jag, att förslag till ny lagstiftning i förut angivna syfte måhända kunde under riksdagens lopp hinna framläggas för Kungl. Maj:t. Jag meddelade tillika, att de nuvarande formerna för medling i arbetstvister med största sannolikhet komme att påverkas av en sådan lagstiftning, samt att det för nu förevarande ändamål erforderliga anslag till följd därav för det dåvarande ej med säkerhet låte sig bedöma. I enlighet med min hemställan beslöt därför Kungl. Maj:t endast föreslå riksdagen att i avbidan på den proposition, som kunde komma att avlätas angående ny lagstiftning om medling i arbetstvister, på extra stat för år 1917 beräkna ett förslagsanslag av 25,000 kronor att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande och användas till ersättning åt förlikningsmän för medling i arbetstvister.

Enligt vad socialstyrelsen nu meddelat mig, har det emellertid visat sig omöjligt att kunna inkomma med fullständigt förslag i ämnet i så god tid, att frågan kan föreläggas den nu församlade riksdagen.

Anslag för år 1917 till ersättning åt förlikningsmän för medling i arbetstvister torde därför böra äskas utan avvaktan å styrelsens yttrande i förenämnda organisationsfråga. Vad beloppet angår, torde det, på sätt socialstyrelsen föreslagit, böra bestämmas lika med det nu utgående, 25,000 kronor.

Jag får alltså hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen

att på extra stat för år 1917 anvisa ett förslagsanslag av 25,000 kronor att ställas till Kungl. Maj:ts förfogande och användas till ersättning åt förlikningsmän för medling i arbetstvister.

Till denna, av statsrådets övriga ledamöter biträdde hemställen behagade Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnade, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skulle avlåtast till riksdagen.

Ur protokellet:

Conr. Falkenberg.